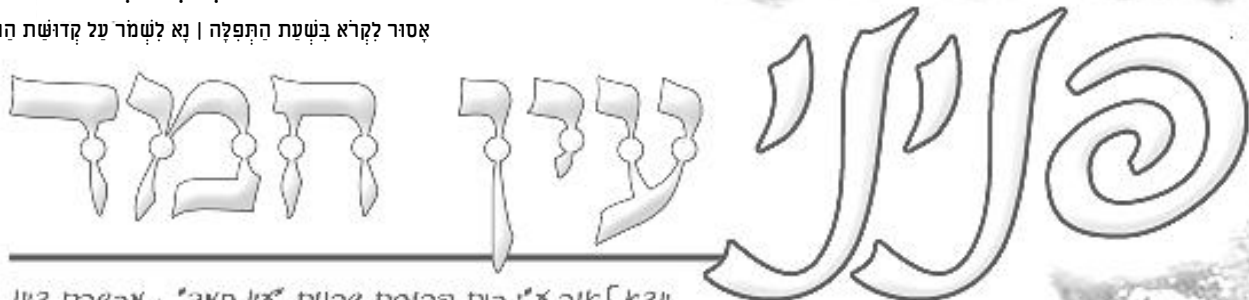

פְּרֻשֵׁת בְּהֶעֱלוֹתְךָ | תשע"ח

אסור לקרא בשעת התפלה | נא לשמר על קדושת הגליון

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חאצ" - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת בְּהֶעֱלוֹתְךָ - זְהִירוֹת יֶצֶר הָרַע לְפָנֶיךָ

יְהִשְׁטֵן עִמָּד עַל יְמִינוֹ לְשֹׁטְנוֹ (זכריה ג, א) - הפטרה

לבית הכנסת. אך אין כוונתו לזכות את האדם בתפילה בציבור, אלא אדרבה, הוא יודע שכאשר יפגוש האדם בבית הכנסת את חבריו ישוחחו בעת התפילה ובזמן אמירת הקדיש, ואולי אף ידברו לשון הרע וכו'.

באופן זה מצליח יצר הרע להשיג את מבוקשו על ידי שמטה את האדם לימינו, יותר מאילו היה בא לפתותו משמאלו.

זהו ההסבר לדברי הפסוק. השטן לא הצליח ללכוד את יהושע הכהן הגדול בדרך הרגילה-משמאל. על כן "עִמָּד עַל יְמִינוֹ לְשֹׁטְנוֹ" (זכריה ג, א).

הוא דיבר אליו דברים טובים הראויים להיאמר מימינו של האדם, באמת כל כוונתו הייתה- לשטנו.

אמרו חז"ל (ברכות סא.): יצר הרע דומה לזבוב ויושב בין מפתחי הלב. יצר הטוב נמצא תמיד על מקומו- בימין ושוקד על משמרתו לזרז את האדם אך ורק למצוות.

לעומתו, מקום מושבו של היצר הרע הוא באמצע ועושה כל העת חשבון מאיזה צד כדאי לו יותר להתקיף את האדם, ולהכשילו בעבירות.

אם נראה לו לנכון לזרז את האדם למצוות, כדי להחטיאו בסוף, אינו מתעצל לעבור אל הימין ולבצע את זממו.

אומר החפץ חיים, מן המפורסמות שמקומו של השטן- הוא יצר הרע לשמאלו של האדם. לכן, יש להבין כיצד התייצב השטן לימינו של יהושע הכהן הגדול שהוא מקומו של יצר הטוב, כנאמר "לב חָקֵם לְיָמִינוֹ" (קהלת י, ב)?

אלא, סוד גדול מדרכי המלחמה של יצר הרע מגלה לנו כאן הפסוק. **מטרת היצר הרע היא, כידוע, להכשיל בני אדם ולהטותם מדרך הישר.**

אין היצר מרפה מהאדם לעולם. אם הצליח להכשילו, הוא מנסה את כוחו שוב, ואם לא הצליח בדרך זו, מנסה הוא שוב בדרכים שונות ומגוונות.

אחת הדרכים היא לנטוש את מקומו הקבוע בשמאלו של האדם ולנסות לכבוש אותו מימין. משמעות הדבר: הוא מדבר אל ליבו ומפתה אותו לקיים מצווה מסויימת, כשמגמתו היא למשוך אותו אחר כך מהמצווה לעשיית עבירה. לפיכך צריך האדם לעמוד כל העת על המשמר ולהשגיח בעין פקוחה על תעלולי היצר הרע.

בכל פעולה שעושה עליו לשקול היטב אם היצר לא טמן לו כאן פח. ואפילו כשמדובר במצווה- אל ישמע אל היצר. כי חזקה על מצווה שהיצר מפתה לעשותה, שעבירה כרוכה בה, ועל כן יש לברוח ממנה כמו שבורחים מאש.

ועד היכן הדברים מגיעים! לעיתים מעיר היצר הרע את האדם בבוקר ומזרזו ללכת

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
נתנאל בן ג'ינה
אסף בן סופיה
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שרי ימנה בת שולמית
אנאל חביבה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
נועה בת מזל טוב
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
עמיהל בת יפה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
הבה בת שושנה רייזל ר' אליעזר בן עטיה

י"ט סיוון תשע"ח		02/06/2018	
פרשת בהעלותך			
הפטרה: "רוני ושמחי"- זכריה ב'			
ה"ת	כניסה	יציאה	ה"ת
19:05	20:17	21:12	ה"ב
19:23	20:15	21:09	ה"א
19:26	20:18	21:13	חגיגה
19:22	20:15	21:09	ב"ש

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת **משה בן גורג'יה**
העלון מוקדש לרפואה שלמה **לנוריאל בן אסתר**
רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס ויליד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר - חלק ז'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם מותר לאפות לחם עם חלב או בשר?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

בדרך כלל לחם מוגש לאכילה בכל ארוחה בשרית או חלבית. חכמים גזרו שלא לאפות לחם עם חלב או בשר, מחשש שמא האנשים יטעו ויאכלו את הלחם בארוחה בשרית, או להפך.

אין ללוש עיסה עם חלב שמא יבוא לאוכלו עם בשר, ואם לש- כל הפת אסורה אפילו לאכל אותה לבדה, וכן להיפך. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן צ"א ס"א).

אופני ההיתר: א. כאשר אופה עיסה בחלב [או בבשר] בכמות מועטת כדי אכילה בבת אחת לכל אחד ואחד מבני הבית, מותר. **מקורות:** שו"ע שם. וכתב הרב כף החיים (שם סק"ח) לאפות לצורך משפחות אחרות אסור, אפילו לצורך סעודה אחת. והוא כדעת הבן איש חי (ש"ב שלח לך אות יז).

ובני אשכנז מקילים לאפות באופן שכולו ייאכל בו ביום. **מקורות:** רמ"א שם. וראה 'ערוך השולחן' שם שכתב להקל בזה.

ב. באופן שמשנה את צורת הפת ועושה בה היכר, מותר. וזה הטעם בזמן הזה, שאופים בורקס חלבי בצורה משולשת. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן צ"א ס"א). כתב ה'פרי מגדים' (או"ח סימן רמב מש"ז סק"א) שהמנהג לעשות חלות של שבת קלועות, לפי שבזמנם היו לשים את העיסה עם שומן, ועשו בהם היכר בכדי שלא יבואו לאוכלו בחלב. ע"ש. וכן לעניין בורקס מאחר ומצוי שעושים לו רוטב בשרי, נוהגים לעשות צורה שאכן הוא חלבי. וראה בספר מנחת אשר- לונצר (סימן עד) מה שכתב בזה.

פגיעה באדם

על האדם להיזהר, לבל חלילה יפגע באף אדם. כידוע אמרו רבותינו במשנה: "דע מה למעלה ממך". ודרשו רבותינו - דע מה למעלה? דהיינו, אם אתה רוצה לדעת, מה גזרו עליך למעלה בשמים - ממך. מהמעשים שלך. **הם אלו, שקובעים כיצד ייראו חייך, ומהם המאורעות, שעליך לעבור.**

לעיתים גזרה נוחתת על ראשו של האדם, והוא מתפלל, פונה לרבנים, הולך אצל שוכני עפר, תורם כספים מרובים ואינו מבין, שלמעשה הוא האחראי הבלעדי למצב שבו הוא נתון. להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'המאור הגדול' על מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל המלמד אותנו על כך.

כאשר היה מרן ילד קטן, היו תקופות, שבהן סבלו הוא ובני משפחתו מעוני ומחסור. בתקופות אלו, היו ישנים לא פעם בני המשפחה, כשבטנם מקרקרת מרעב. ולעתים התהלכו גם בבגדים ישנים ובגרביים קרועות. בעוד אחיו ואחיותיו נהנו מדי פעם מדמי כיס, היה רבינו שומר בתוך פחית קטנה את הפרוטות שקיבל, כשחלום ממלא את מוחו - **להדפיס בכסף שיצטבר בקופה את מחברת חידושי...**

עשרות שנים עברו וחלפו, ומרן קיים את התורה מעוני ומדוחק, ולימים זכה גם לקיימה מתוך הרחבה. כאשר רבינו היה בשיא תפארתו, ביום מן הימים, הגיע אל ביתו אדם מבוגר וביקש להתקבל אצל הרב. נכנס האיש אל חדרו של מרן, וסיפר בדמעות: "רבינו! אני סובל מכאבי רגליים נוראים! עברתי טפולים אצל טובי הרופאים והמומחים, אולם הכאבים לא נעלמו ולא פסקו. ולא זאת בלבד, אלא אף התחזקו. רבינו, הכאבים הללו מלווים אותי כבר במשך שנים. איני יכול עוד. אנא, רבי, ברכני".

עווית של כאב חלפה על פניו של מרן, והוא אמר: "לדעתי, הכאבים הללו באו עליך כעונש, על שפגעת באדם כלשהו וזלזלת בכבודו". האיש ניסה להיזכר. במשך דקות ארוכות סקר במוחו את יחסיו במשך השנים עם כל מכריו ולבסוף נענה ואמר: "לא, רבי. אינני זוכר, שפגעתי במישהו. אני אדם נוח, בדרך כלל" - "בכל זאת נסה נא להיזכר..." דחק בו מרן.

האיש שקע בשתיקה, ולפתע התנער. "נזכרתי בדבר מה. כשהייתי ילד קטן, היה בכיתתנו ילד, שהתהלך בנעליים קרועות ובבגדים בלויים. אני נזכר, שאני הייתי בין הילדים שלגלגו עליו באופן קבוע..." - "אם כך", אמר רבינו, "חפש את הילד ההוא ובקש ממנו מחילה!".

"אבל, כיצד אמצא אותו?", קונן האיש, "אינני זוכר מאומה, מלבד העובדה ששמו היה יוסף". ואז הנחית מרן את הפצצה. "אני הוא אותו יוסף!", קרא, "ואני מוחל לך מחילה גמורה!". דממה השתררה, ולאחריה השתרע האיש לרגלי מרן וביקש את מחילתו. מרן, כמובן, שב והודיע לו, כי הוא מוחל לו, ולאחר מכן העניק לו את ברכתו. ואכן, כעבור תקופה קצרה חלפו כאבי הרגליים לבלי שוב...

<p>מניינים</p> <p>לקבלת העילוי חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PrineEH@gmail.com</p>	<p>הקדשת העילוי</p> <p>נתן להקדיש את העילוי לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חיג הגון, חזרה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926</p>	<p>לשאלות בהלכה</p> <p>לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144</p>
2/4	פרשת בהעלותך י"ט סיוון תשע"ה גיליון 692	פניני עין חמד

המקובל הצדיק הרב מסעוד הכהן אלחדאד זצ"ל - נולד במרוקו בשנת ה'תק"פ (1821). עם שחר נעוריו שם פעמיו ועלה עם הוריו לארץ הקודש. לאחר שמילא כרסו ש"ס ופוסקים, אגדה ובמדרש התמסר בשנת ה'תרכ"ז (1867) ללמוד את תורת הקבלה. בה עסק כשישים שנים. לעיתים התבקש לצאת לשליחות מצווה עבור הישיבה הקדושה למדינות שמעבר לים, לצפון אפריקה ולירופה. בשנת ה'תרס"ב (1902) הגיע לג'רבה שבתוניס. בהיותו שד"ר בפורטוגל נפגש עם הגאון ר' ישועה הלוי, מח"ס 'לי לישועה' ושניהם עסקו יחד בתורת הנגלה והנסתר.

בשנת ה'תרס"ג (1903) התמנה כראש קהילת חסידים בית-א-ל ועמד בראש הישיבה עד ליומו האחרון. ברוב התקופה עבר לפני התיבה והתפלל על פי כוונת רבינו האריז"ל בסידור הרש"ש. לאחר פטירת המקובל ר' ששון בכר משה פריסייאדו בשנת ה'תרס"ג ניהל בשיתוף ר' נחמן וידאל אנג'ל את ישיבת בית-א-ל ושימש לראש המקובלים חסידים בית-א-ל. **מלומד בניסים. רבים פנו אליו ונושעו. גאון בנגלה ובנסתר.**

בתקופת השלטון הירדני במזרח ירושלים ובהר-הזיתים בין השנים תש"ח-תשכ"ז חולל הר הזיתים ומצבות חוללו ונפצו בצורה מזעזעת ועם שחרור ירושלים הוחל תהליך שיקום הקברים אולם היה חסר מידע על רישומי הקברים עד אשר לפני מספר שנים נמצאו פנקסי רישום הקבורה של משפ' פרנס (ששימשו כחברא קדישא) ובוצע תהליך מיפוי החלקות ובכך נחשפו קברים רבים בשנים האחרונות. בשנה האחרונה לקראת 90 שנה לפטירת רבינו, נמצא ציונו והונחה עליו מצבה. נפטר בערב שבת-קודש כ"ד סיוון ה'תרפ"ז (1927). חי כ-107 שנים. ציונו בחלקת החסידים שבהר-הזיתים בירושלים.

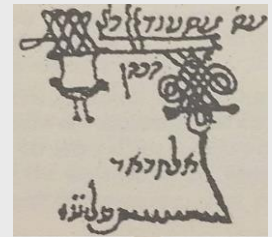
אביו: ר' דוד. **אמו:** מרת חנה (בת המקובל ר' שלמה נחמיאס). **מרבותיו:** המקובל ר' ששון בכר משה פריסייאדו (בעל 'שמן ששון'). **חברותא:** הגאון ר' ישועה הלוי (מח"ס 'לי לישועה'). **נשותיו:** מרת רבקה מסעודה (בזיווג ראשון), מרת קלארה (לבית ישי- בזיווג שני). **בנותיו (זיווג ראשון):** מרת לאה חמו תמר שמחה (נישאה לר' יצחק צייאג), מרת רחל (נישאה לר' דוד הכהן אלחסיד). **בנו (זיווג שני):** ר' יוסף (נולדו לו שני בנים - ר' אשר מסעוד ור' אברהם אלברט). **בנותיו (זיווג שני):** מרת שרה שרינה, מרת בת-שבע, מרת יונה פלומבה. **מספריו:** **יכח מעשיו- דרשות שדרש בביה"כ רבן יוחנן בן זכאי בירושלים • בן מכבד אב- על התורה • שמחת כהן ב"ח • שו"ת עפ"י הסוד ודרשות.**

כאשר הגיע רבינו לבעיר זריז שבתוניס, ראה כי אנשי הקהילה עומדים ומתלחשים ביניהם. שאל אותם רבינו לפרש ההתלחשויות והם אמרו לו: "דע לך רבינו, כי **אנו סובלים בעיר הזו ממכת פרעושים, לכן אנו מתייעצים מה לעשות שכבודו לא יסבול מזה**". אמר להם רבינו: "לכו והביאו לי עץ של דקל". רבינו הציב אותו בפניה מרכזית בשכונת היהודים, וראו זה פלא: **כל הפרעושים נאספו לענף הדקל. לאחר מכן פקד הרב על ועד הקהילה לזרוק את ענף הדקל למקום מרוחק. כל ימי שבתו של הרב בעיר, לא סבלו היהודים מהפרעושים.**

בבוא הרב לעיר ספאק, עיר הנמל בתוניס, התרים את היהודים. אחרי ההתרמה, ביקש להתעניין אם ישנה אונייה המפליגה לעיר תוניס, הוא לקח את מטלטליו לאוניה, ואחרי שאמרו לו את השעה שאמורה האוניה להפליג, שב לבית שְהִקְצָה לו ועד הקהילה. בשעה היעודה, נפרד הרב מיהודי העיר, והלך לכיוון הנמל, בעלותו לאוניה, שאל את המלחים לגבי חפציו, אך הללו הכחישו ואמרו: "לא הבאת שום חפצים לאוניה". הרב שתק ולא אמר מילה, והנה רב החובל נתן הוראה למלחים לתפוס את מקומם בהנהגת האוניה. **אך הללו ניצבו כמו נד, ולא יכלו לזוז ממקומם.** אמר להם רב החובל: "אולי עשיתם משהו לא טוב ובגלל זה אתם תקועים במקומכם?". הודו המלחים כי הם הסתירו את חפציו של רבינו. "מהר, לכו והחזירו לו את חפציו!", פקד עליהם. ואכן, רק לאחר שנתנו לרב את חפציו יכלו להתהלך כבראשונה. **מאותו רגע, ידעו מלחי האוניה ורב החובל להיזהר בכבוד הרב ולהוקירו, ונחשב בעיניהם כמלאך אלוקים.**

בשנת ה'תרס"ב (1902) בא לעירנו בתור שד"ר פעם שניה. ועד ראינה אנוכי שנעשה על ידו עובדה פלאית. בזמן ההוא היה מושל ישמעאלי בשם אצדק ג'יב שונא יהודים מושבע. והיה מתנגד לגביר יהודי בשם שלמה פארינתי. באותו השבוע שהגיע רבינו, הלה רדף אחר בניו של הגביר כדי לתפוש אותם ולהכניסם בבית הסוהר. כשיצא רבינו מבית הגבירים, הלכו יחד עמו לגביר שלמה פארינתי. הלה קיבלם בכבוד גדול ולאחר מכן אמר לו: "סלח נא אדוני הרב, אני שמעתי על הוד כבודו שהוא בעל פלאות וכמה ניסים נעשו על ידו. הנני מחלה את פני קדשו למלא את בקשתי ולבקש רחמים מצור עולמים שיעקור מעירנו את המושל שלנו". וסיפר לו כיצד הלה מצר את צעדיהם.

אחרי התבוננות היטב בדבריו השיבו: "יהיה לבי בטוח בה' יתברך כי אחרי שלושה ימים יעקר המושל הזה מהעיר". וכאשר אמר כך היה. ביום השלישי קיבל המושל מברק מהממשלה לצאת מיד מהעיר. וכל העם ראו כן תמיהו על הנס הגדול שנעשה על ידי הרב. והגביר שלמה בא לפני הרב וחביקו ונישק את ידיו ורגליו והעניק לו מתנה גדולה ונדר על עצמו להתנדב נדבה שנתית לעדת בית א-ל לכל נפש מבני-ביתו סך מסוים והחמיר לתת את נדבתו עד יום מותו ובניו אחריו.

כָּל מָאן דְּעֵבִיד רַחֲמֵנָא - לְטַב עֵבִיד

הרכב ניזוק קשה, אך בחסדי שמים הם יצאו בשריטות וחבלות קלות.

צוות מד"א שהוזעק למקום, הגיע תוך מספר רגעים וחייב אותם להתפנות לבית הרפואה 'הדסה עין כרם', על מנת לוודא שהכל בסדר.

יהושע שכב באמבולנס, ממורמר ושבור: "מה קורה פה? בסך הכל רציתי להגיע לראיון עבודה ולפתוח דף חדש בחיי. על מה חרי האף הגדול הזה? מה עשיתי רע בחיים? מדוע מענישים אותי כך בשמיים?", התייפח בצער.

תוך זמן קצר הגיעו שניהם לשערי בית-הרפואה. שם הוכנסו לחדר טראומה ועברו עד מהרה סדרת בדיקות וצילומים שארכה מספר שעות, כשבסיומם מסר להם הרופא מכתב שחרור, ב"ה מצבם הרפואי טוב.

יהושע לקח את מכתב השחרור והעבירו לפקיד הקבלה. והנה הלה רואה פנים עצובות ושבורות. הלה הביט במיודענו ושאלו: "מדוע הֵנָּךְ עצוב? הרי שוחררת בריא ושלם מבית-הרפואה. אם כן מדוע פניך נפולות?".

"איני מצטער מכך", השיב יהושע, "דע לך, כי אני טכנאי רנטגן במקצועי, וכבר שנתיים וחצי שאני מובטל, והנה עד שסוף כל סוף קיבלתי היום זימון לראיון עבודה, הרי שמצאתי את עצמי בבית הרפואה ופספסתי את העבודה החדשה".

עני הפקיד אורו, והוא שאל: "אתה 'טכנאי רנטגן?' - כן, עסקתי בזה במשך שנים עד שפיטרו אותי", השיב יהושע. "תגיד לי, האם לא ראית את המודעות הרבות, שמפרסם בית החולים כי הוא מחפש כבר זמן רב טכנאי רנטגן?".

"כבר כמה שבועות שבית הרפואה מחפש אדם כמוך!". הפקיד ניגש עם מיודענו לאחד החדרים ולאחר דקות ספורות מצא מיודענו את עצמו בראיון מאולתר מול מנהל 'הדסה עין כרם'. לאחר דקות קצרות התברר, כי התקבל לתפקיד! אותו יתחיל כבר למחרת השכם בבוקר.

יהושע היה המום ונרגש, משמיים הוא פספס עבודה שאינה במקצוע שלו, הנמצאת ביישוב מרוחק מביתו ואף הרווח ממנה הוא זעום ודל, והנה כעת גִּלְגַּל בַּיָּרָא עוֹלָם, כי הוא יגיע לבית הרפואה על מנת לקבל עבודה מכובדת הקרובה לביתו, ואף עם שכר הגדול פי כמה, ממה שהוצע לו.

"תודה בורא עולם על כל הגלגולים, שעשית לי היום. על מנת שאקבל את העבודה הזאת - נתת לי להפסיד את האוטובוס, לעלות עם חבר, לעשות תאונה ולהגיע אל בית הרפואה, והכל בשביל להגיע לעבודה טובה ומסודרת". כך מירר בדמעות של שמחה יהושע בצאתו מבית-הרפואה.

אין אדם, שלא עובר ניסיונות בחיים. לעיתים עלול הוא חלילה להתריס כלפי מעלה ולשאול: "ריבונו של עולם, מדוע זה קרה לי?". אולם עלינו להאמין, כי כל מה שה' עושה - הוא לטובה.

סיפר הרב זמיר כהן מעשה מדהים על יהודי המתגורר בירושלים בשם יהושע (שם בדוי). הלה למד את מקצוע 'טכנאי רנטגן' אשר מעטים הם אלו המתמקצעים בו.

אולם הוא פוטר לצערו הרב לפני שנתיים וחצי. מצבו הכלכלי מידרדר מיום ליום, ועימו אף מצב רוחו, וזאת בשל העובדה, כי עדיין לא מצא מקור פרנסה חילופי.

בוקר אחד, מקבל מיודענו, הצעת עבודה חדשה. מדובר בעבודה פיזית עם משכורת דחוקה, אולם הלה היה מוכן לכול - רק לצאת מ'מעגל האבטלה'.

הוא זומן לראיון עבודה במשרד החברה הנמצא ביישוב הסמוך לירושלים. יהושע בירר על האוטובוס היוצא מוקדם עם בוקר מירושלים לישוב הסמוך, וחיכה ליום המחר בקוצר רוח.

על אף שהקדים מספר דקות, מבחין הוא מרחוק באוטובוס הסוגר את דלתותיו וממשיך בשעטה לעבר התחנה הבאה. ליבו הלם בפראות. הוא ניסה בכל כוחותיו לרוץ לעבר האוטובוס ולנופף בידו - אולם ללא הועיל.

בדיקה קצרה העלתה, כי האוטובוס הבא אמור להגיע רק בעוד כשעה. "אין טעם", מירר בבכי, "אשוב לביתי. איחור כה משמעותי רק יגרום לרושם שלילי!".

לפתע הוא שומע צפירות חזקות. הוא הרים את עיניו וראה את חברו הטוב הצופר מתוך רכבו: "הכל בסדר? אתה לא נראה טוב". יהושע גולל בפניו את האכזבה הנוראה בכך, שהפסיד את האוטובוס, וכנראה אף את העבודה החדשה שלה ציפה.

"היכנס לרכב", קרא חברו, "יש לך מזל. למרות שאני עובד כאן בירושלים, היום אני חייב לצאת מחוץ לעיר לצורך סידורים, לכן אקח אותך לשם".

יהושע לא ידע את נפשו מרוב אושר, הוא לא האמין, כי הוא שוב בדרך לראיון עבודה. "תודה רבה", קרא בקול גדול, "כעת אני מבין, מדוע הפסדתי את האוטובוס - הכל כדי לעלות איתך ובכך לחסוך זמן וכסף נסיעות, ב"ה הכל לטובה".

אלא בשמיים חשבו אחרת. לפתע, ממש ביציאה הראשונה מירושלים, סטה אחד הרכבים מנתיבו והתנגש ברכבם של השניים. שתי המכוניות איבדו את היציבות וסטו מהכביש.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסתריא אטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת אירין ע"ה גאולה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה אסתר בן אסתר ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יעקב בן נעמי ז"ל
מישא אסתר בת זרה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל אברהם בן פרחיה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה יחיה בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברקו דב ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה
אביגדור בן ג'וליו ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל
מזל בת רנעה ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל
סליים בן פרחיה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
לטיף בן פרחיה ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל אביבה לויש ע"ה
יהודה בן סעדה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה
כל נשמות עם ישראל

תצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
נעמי בת כותן ע"ה שמואל בן רבקה ז"ל
מרים בת בלה ע"ה משה בן רוזה ז"ל
צדיק חכם בן חלה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל
שני בת אסתר ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל
יונה בן סעדה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה שמעון בן שמחה ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה
אורנה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעימה ע"ה